

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

In Memory of
İhsan Doğramacı
Anısına

Gürer Aykal şef conductor

Bülent Yazıcı mandolin

Bahar Kutay keman violin

Irina Nikotina keman violin

25 Şubat February 2022

Cuma Friday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

A. Vivaldi

Concerto for Two Violins in A minor, RV 522

- I. Allegro moderato
- II. Adagio
- III. Allegro

Concerto for Mandolin in C Major, RV 425

- I. Allegro
- II. Largo
- III. Allegro

Concerto for Mandolin in D Major RV 93 P. 209

- I. Allegro giusto
- II. Largo
- III. Allegro

ara interval

W.A. Mozart

Symphony No. 34 in C Major, K. 338

- I. Allegro vivace
- II. Andante di molto
- III. Allegro vivace

Gürer Aykal şef conductor

Müzik eğitimine Ankara Devlet Konservatuvarında başlayan Gürer Aykal, Necdet Remzi Atak'ın öğrencisi olarak 1963 yılında Keman Bölümünden, Adnan Saygun'un öğrencisi olarak 1969 yılında Kompozisyon Bölümünden mezun

oldu. Aynı yıl devlet bursu kazanıp İngiltere'ye giderek Londra'da Guildhall Müzik Okulunda Andre Previn ve George Hurst gibi önde gelen şeflerin yanında orkestra şefliği okudu. Guildhall Müzik Okulu ve Royal Academy İleri Şeflik Bölümlerini birincilikle bitirdi (1972). Ardından İtalya'ya giden Aykal, Academia Chigiana'dan Şeflik Nişanı aldı ve Santa Cecilia Akademisini Franco Ferrara'nın asistanlığını yaparak bitirdi. Bu arada Adnan Saygun'un isteği üzerine Pontificio Istituto di Musica Sacra'da Bartolucci ile Gregorien koro müziği ve Rönesans çoksesli müzik öğrenimi de gördü.

1975 yılında Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının Daimi Şefliğine atanan Aykal, daha sonra bir süre Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğünü yaptı. Bu arada Suna Kan ile birlikte kurduğu Ankara Oda Orkestrasının ülkemizdeki faaliyetlerinin yanı sıra bu orkestranın yurt dışında da yüzden fazla konserini yönetti. Aykal, Avrupa ülkelerinin önde gelen orkestraları ile sayısız konserler verdi; İngiliz Oda Orkestrasını Güney Amerika ve Karayipler turnesinde yönetti. Amsterdam Concertgebouw Oda Orkestrasının da şefliğini yaptı.

Eğitimci yönü yurtiçi ve dışında orkestra şefliği profesörlüğünü de kapsayan Gürer Aykal, ABD'de Indiana (Bloomington) Üniversitesi, Teksas Tech ve UTEP Üniversitelerinde ileri orkestra şefliği dersleri verdi. Halen Bilkent Üniversitesinde ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarında bu görevi sürdürüyor.

ABD'de toplam 16 yıl şeflik ve genel müzik direktörlüğü yapan Aykal 1991 - 2003 yılları arasında El Paso Teksas Senfoni Orkestrası Daimi Şefliği ve Genel Müzik Direktörlüğü yaptı ve burada "Profesör Emeritus" unvanı aldı.

Müzik alanındaki uluslararası başarıları ve hizmetleri nedeniyle 1981 yılında kendisine Devlet Sanatçısı unvanı

verilen Aykal, bugüne kadar yaptığı CD kayıtlarında Londra Filarmoni Orkestrası, Kuzey Almanya Radyosu (NDR), Ankara Oda Orkestrası, Bilkent Senfoni Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ve El Paso Senfoni Orkestrası gibi önde gelen birçok sanat topluluğu ile Bach, Beethoven, Mozart, Tchaikovsky, Elgar, Smetana, Ravel, Akses, Erkin ve Saygun gibi büyük bestecilerin yapıtlarını seslendirdi.

Gürer Aykal, Çağdaş Türkiye Cumhuriyetinin müzik yoluyla tanıtılması konusunda yurtiçi ve yurt dışında yaptığı başarılı çalışmalarından dolayı 1999 yılında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından Yılın Sanatçısı seçildi.

1999 yılında Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrasını kuran ve Daimi Şefliği ile Genel Müzik Direktörlüğünü yürüten Gürer Aykal, bu görevine Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası Onursal Şefi olarak devam etmektedir. 2000-04 yılları arasında Antalya Devlet Senfoni Orkestrası'nı kurmak ve geliştirmek görevini üstlendi. Aykal 2008 Mayıs ayında, Türkiye ile Finlandiya arasındaki kültürel işbirliğine sağladığı katkılardan ötürü Finlandiya Devlet Nişanı ile ödüllendirildi. 2008 Temmuz ayında Roma Lazio Avrupa ve Akdeniz Festivali kapsamında Roma'da düzenlenen törende, Uluslararası Gösteri Sanatları kategorisinde başarı ödülü aldı. 2009 yılında Bilkent Üniversitesi tarafından Fahri Doktora ile, Sevda-Cenap And Müzik Vakfı tarafından 2011 Onur Ödülü Altın Madalyası ile onurlandırıldı.

Gürer Aykal, Aralık 2011'de Karşıyaka Belediyesi'nin öncülüğünde Karşıyaka İzmir Filarmoni Orkestrası'nı kurdu. Bu orkestra oda orkestrası olarak devam etmektedir.

Gürer Aykal started his music education at Ankara State Conservatoire as a violin student of Necdet Remzi Atak. After he graduated in violin in 1963, Aykal studied composition with Ahmed Adnan Saygun and received his diploma in composition in 1969. The same year Aykal went to London on a state scholarship to study conducting at Guildhall School of Music, where he became the pupil of prominent conductors such as Andre Previn and George Hurst. He graduated from Guildhall School of Music and Royal Academy of Music in advanced conducting with honours degrees in 1972. Subsequently, he studied for two years in Italy where he served as assistant to Franco Ferrara in the Academia of Santa Cecilia in Rome. He received the

“Diploma di Merito” for conducting from Chigiana Musica Accademia. Meanwhile on Saygun’s request, he also studied Gregorian chants and Renaissance polyphonic music with Prof. Bertolucci in Pontificio Instituto di Musica Sacra.

In 1975, Gürer Aykal was appointed the Principal Conductor of the Presidential Symphony Orchestra. He later served as the General Director of State Opera and Ballet for a period. Together with Suna Kan, he established the Ankara Chamber Orchestra, which he conducted both in Turkey and in more than one hundred concerts abroad. Aykal gave numerous concerts conducting the leading orchestras of Europe. He was the conductor of English Chamber Orchestra on its tour to South America and Caribbean. He also served as a permanent conductor of the Amsterdam Concertgebouw Chamber Orchestra.

Maestro Aykal has taught conducting at Indiana University, Texas Tech and UTEP Universities in the United States. He is currently a professor of conducting at Bilkent University and Mimar Sinan University’s State Conservatory in Turkey.

Aykal was awarded the title of State Artist by the Turkish State in 1981 for his international achievements and his contributions to music. He has recorded the works of a wide range of composers – Bach, Beethoven, Mozart, Tchaikovsky, Elgar, Smetana, Ravel, Erkin and Saygun – with a number of prominent orchestras, such as the London Philharmonic, Norddeutscher Rundfunk Radiophilharmonie NDR, Ankara Chamber Orchestra, Bilkent Symphony Orchestra, Presidential Symphony Orchestra and El Paso Symphony Orchestra.

Having worked as a conductor and musical director in the United States for 16 years, Aykal held the post of Musical Director and Principal Conductor of Texas El Paso Symphony Orchestra between 1991 and 2003. He holds the title of “Professor Emeritus”. In 2000, he accepted the post of establishing and developing Antalya State Symphony Orchestra, where he served until 2004.

Currently, Aykal is the Honorary Conductor of Borusan İstanbul Philharmonic, which he founded in 1999 and where he served as the Musical Director and Principal Conductor. In May 2008, Aykal was awarded the Order of Merit of the State of Finland for his contributions to the cultural cooperation between Turkey and Finland. In July 2008, he was awarded for his success in the category of the International Performing Arts at Lazio of Rome in Europe and the Mediterranean Festival in Rome. In 2009 he was honored with an honorary doctorate by Bilkent University

and in 2011 he was awarded the Honor Award Gold Medal by Sevda-Cenap And Foundation.

Gürer Aykal founded Karşıyaka İzmir Philharmonic Orchestra in December 2011 by the initiative of Karşıyaka Municipality. This orchestra continues its concerts as chamber orchestra.

Bülent Yazıcı mandolin

1977 yılında Diyarbakır'da doğan Bülent Yazıcı, ilk ve ortaokulu Kayseri'de, liseyi Kütahya'da okudu. Mandolin çalmayı ilk olarak Kayseri TED Koleji'ndeki müzik öğretmeni Fikret Çınar'dan öğrendi.

1995 yılında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesine giren Bülent Yazıcı, 2001 yılında tıp doktoru oldu. 2003-2008 yılları arasında yine aynı üniversitede nükleer tıp alanında uzmanlık eğitimi gördü. Van'da ve Muğla'da nükleer tıp uzmanı olarak çalıştıktan sonra 2014 yılında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Nükleer Tıp Anabilim Dalı'na girdi ve 2017'de nükleer tıp alanında doçent oldu.

Lisede, üniversitede ve hekim olarak çalıştığı yıllarda kendi çabasıyla mandolin çalmayı ilerletti. 2018 yılında İzmir TOBAV Mandolin Orkestrası'na katıldı. Bu orkestrayla birlikte birçok konserde yer aldı. 2020 yılında şef Gürer Aykal yönetiminde Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası ile, 2021 yılında yine şef Gürer Aykal yönetiminde Kadıköy Pandemi Orkestrası ve Bodrum Oda Orkestrası ile yapılan konserlerin yanı sıra ayrıca İzmir Barok Günlerinde de mandolin sanatçısı olarak yer aldı.

“Bach Solo Pieces on Mandolin”, “Baroque Music on Mandolin & Piano”, “The Godfather Suite for Mandolin Ensemble”, “Saygun: Inci's Book (Arr. for Mandolins by Gürer Aykal)”, “Vivaldi Mandolin Concertos”, “Vivaldi Violin Concertos (Arr. for Mandolin Orchestra)” ve gitar sanatçısı Ender Bilge ile yaptığı “Paganini for Mandolin and Guitar” isimli dijital albüm çalışmaları da olan Bülent Yazıcı, halen Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Nükleer Tıp Anabilim Dalı'ndaki görevinin yanı sıra mandolin çalışmalarına da devam etmektedir.

Born in Diyarbakır in 1977, Bülent Yazıcı attended primary and secondary school in Kayseri and high school in Kütahya.

He learned how to play the mandolin from his music teacher at Kayseri TED College, Fikret Çınar.

In 1995, Yazıcı was admitted to the Faculty of Medicine of Ege University and became a medical doctor in 2001. He specialized in nuclear medicine from 2003 to 2008 at the same university. After working as a nuclear medicine physician in Van and Muğla, he continued his postgraduate studies in the Nuclear Medicine Department of Ege University Faculty of Medicine and received his associate professor degree in nuclear medicine in 2017.

During his high school years, later at the university and when he was working as a physician, he improved his mandolin playing skills by himself. In 2018, Yazıcı joined the İzmir TOBAV Mandolin Orchestra, with which he performed in many concerts. He played the mandolin in concerts with the Borusan Istanbul Philharmonic under the baton of Gürer Aykal in 2020 and with the Kadıköy Pandemic Orchestra and Bodrum Chamber Orchestra conducted by Gürer Aykal in 2021. He also performed as mandolinist in İzmir Baroque Days.

Bülent Yazıcı recorded digital albums titled “Bach Solo Pieces on Mandolin”, “Baroque Music on Mandolin & Piano”, “The Godfather Suite for Mandolin Ensemble”, “Saygun: İnci’s Book (Arr. for Mandolins by Gürer Aykal)”, “Vivaldi Mandolin Concertos”, “Vivaldi Violin Concertos (Arr. for Mandolin Orchestra)”, and “Paganini for Mandolin and Guitar”, recorded with the guitar player Ender Bilge. Currently, working in the Nuclear Medicine Department of Ege University Faculty of Medicine, Yazıcı also continues giving mandolin performances.

Bahar Kutay keman violin

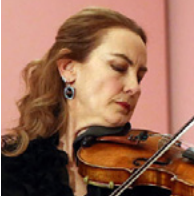
Müzik eğitimine 1983 yılında Ankara Devlet Konservatuvarı’nda Demet Emekli ile başladı. 1988 yılında Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi’ne tam burslu olarak kabul edildi. 1984’ten itibaren çalışmalarını Prof. Engin Eralp ile sürdürdü. 1993 yılında Lisans, 1995 yılında Yüksek Lisans diplomasını “Şeref” dereceleri ile aldı. 1988-1992 yılları arasında Bilkent Uluslararası Gençlik Orkestrası’na katıldı. 1994 yılında 7. Uluslararası Yapı Kredi Gençlik festivali, 1997 yılında Bilkent Senfoni Orkestrası “Genç Yetenekler” konserlerine

solist olarak yer aldı. 1993-1997 yılları arasında Bilkent Erken Müzik Eğitimi programında keman öğretmenliği yaptı. Bilkent Quartet ve Bilkent Oda Orkestrası ile Türkiye'nin birçok şehrinde konserler verdi. 1999-2000 konser sezonunda Philadelphia Lansdowne Senfoni Orkestrasında birinci keman üyesi olarak konserlere katıldı. 2003, 2004 yıllarında Montreux'de düzenlenen festivale orkestradan seçilerek davet edildi. 2014-2020 yılları arasına Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Keman Sanat Dalı koordinatörlüğü görevini üstlendi. 2015 ve 2016'da düzenlenen Keman Günleri'nde yer aldı. 2016 Bilkent Oda Müziği Günleri'ne ve 2017 Bilkent 30. Yıl Festivali'ne katıldı. 2021 yılı Bilkent Senfoni Orkestrasının Dijital Konser Serisi'nde solist olarak konser verdi. Keman ve Oda Müziği derslerinde birçok öğrenci ile çalışmıştır. Sanatçı 1993 yılından bu yana Bilkent Senfoni Orkestrası 1. Keman üyesi ve aynı zamanda Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğretim görevlisidir.

Bahar Kutay started studying music with Demet Emekli at Ankara State Conservatory in 1983. In 1988, she was admitted to the Faculty of Music and Performing Arts of Bilkent University on a full scholarship. She continued her studies with Prof. Engin Eralp after 1984. She received her undergraduate degree in 1993 and master's degree in 1995, both with honors. She played with the Bilkent International Youth Orchestra between 1988 and 1992. She performed as soloist in the 7th International Yapı Kredi Youth Festival in 1994 and "Young Talents" concerts of the Bilkent Symphony Orchestra in 1997. From 1993 to 1997, Kutay worked as a violin teacher in the Bilkent Early Music Education program. She gave concerts across Turkey with the Bilkent Quartet and Bilkent Chamber Orchestra. She performed in concerts as a member of the first violins with the Philadelphia Lansdowne Symphony Orchestra in the 1999-2000 concert season. She received invitations to participate in the festival organized in Montreux consecutively in 2003 and 2004. She served as the Coordinator of the Violin Department of Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts between 2014 and 2020. Kutay performed in the Violin Days organized in 2015 and 2016 and participated in the Bilkent Chamber Music Days in 2016, as well as Bilkent's 30th Anniversary Festival in 2017. She gave a concert as soloist in the Digital Concerts Series of the Bilkent Symphony Orchestra in 2021. She has worked with many students in violin and chamber music classes. Kutay has been a member

of the first violins in the Bilkent Symphony Orchestra and a member of the Faculty of Music and Performing Arts since 1993.

Irina Nikotina keman violin

Taşkent'te doğdu. Lisans eğitimini Taşkent Devlet Konservatuvarında tamamladı. Moskova Tchaikovsky Konservatuvarında Prof. Igor Bezrodny ile çalıştı, 1986'da doktora diploması aldı. 3. Özbekistan Keman Yarışmasında birincilik ödülü kazandı.

Taşkent Devlet Senfoni Orkestrasında konzertmeister olarak çalıştı, solist olarak çok sayıda konser verdi. Rusya, ABD, Hong Kong, Tayland, Ukrayna, Belarus, Estonya, Litvanya ve Norveç'te festivallere katıldı. 1993'ten beri Bilkent Üniversitesi öğretim görevlisi, Bilkent Senfoni Orkestrası konzertmeister yardımcısıdır.

Irina Nikotina received her undergraduate degree from Tashkent State Conservatory and proficiency in arts from Tchaikovsky Conservatory in Moscow. She won the third prize at the 3rd Uzbekistan Violin Competition. She worked as konzertmeister in the Tashkent State Symphony Orchestra and gave concerts in Russia, the USA, Hong Kong, Thailand, Ukraine, Belarus, Estonia, Lithuania, and Norway. Nikotina has been a faculty member at Bilkent University and konzertmeister assistant on Bilkent Symphony Orchestra since 1993.

Antonio VIVALDI (1678-1741)

Concerto for Two Violins in A minor, RV 522

Barok dönemin önde gelen bestecilerinden Vivaldi (1678-1741), yaşamının büyük bir kısmını Venedik'te Ospedale della Pietà adındaki bir kız yetimhanesinde müzik öğretmenliği yaparak geçirmiştir. Ospedale, Venedik'te öğrencilerinin müzik eğitimine gösterdikleri ilgiyle ünlü bir yetimhanedir ve konserleri hem Venedik soyluları hem de yabancı ziyaretçilerin ilgi odaklarından biridir. Vivaldi'nin görevi, hem genç müzisyenlerin bireysel gelişimlerini takip etmek hem de bu konserler için onlara düzenli olarak yeni

eserler tedarik etmektir. 1703'ten başlayarak 1740'a kadar burası, bir besteci olarak Vivaldi'nin çalışmalarının merkezi olmuş, besteci bu süre içinde muazzam sayıda müzik bestelemiştir.

Vivaldi günümüzde en çok keman, obua ve fagot gibi çeşitli çalgılar için yazdığı konçertolarıyla hatırlanır. Nitekim Vivaldi, bu türün (özellikle solo konçerto fikrinin) pekişmesine en büyük katkıyı sağlamış isimlerden biridir. Bestecinin trio ve keman sonatlarının ardından basılı olarak görülen (1711'de önde gelen bir yayıncı tarafından Amsterdam'da basılan) ilk konçerto koleksiyonu *L'estro armonico* ("Armonik İlham"), 18. yüzyılın ilk yarısının en çok elden ele dolaşan müzik yayınlarından biri olmuştur. Pek çok besteci gibi dönemin bir diğer önde gelen bestecisi Johann Sebastian Bach da bu koleksiyondan haberdar olmuş, içindeki altı konçertoyu (La minör konçerto dahil olmak üzere) klavsen ve org için yeniden düzenlemiştir.

Dönemin yaygın konçerto tipi *concerto grosso*'dan farklı olarak, *L'estro armonico*'da yer alan 12 konçerto, her birinden dörder tane olmak üzere bir, iki ve dört solo keman için bestelenmiştir. Setin sekizinci sırasında yer alan *La Minör Konçerto* (RV. 522) iki solo keman ve orkestra (kemanlar, viyolalar, çellolar ve basso continuo) için bestelenmiş üç bölümlü bir yapıttır ve tipik bir Vivaldi konçertosunun tüm özelliklerini taşır. Açılış bölümü *Allegro*'da, orkestral ana temayı solo kemanların enerjik pasajları takip eder. *Larghetto*'da solo kemanların lirik ve melodik açılımları orkestral demeçlerle sarmalanmıştır. Hızlı kapanış *Allegro*'sunda orkestral ana tema ve solo kemanların parlak pasajları arasındaki salınım yapıtın sonuna kadar duraksamayan bir enerjide devam eder.

A leading composer of the Baroque period, Vivaldi (1678-1741) spent a significant part of his life teaching music in the girls' orphanage Ospedale della Pietà in Venice. As an orphanage known for its dedication to the music education of its students, Ospedale had become a center of interest for both Venetian nobility and foreign visitors with its concerts. Vivaldi's job included monitoring the individual development of young musicians and regularly providing them with new works for these concerts. From 1703 to 1740, this place had been the center of Vivaldi's work as a composer, and during this period he composed an impressive number of works.

At present, Vivaldi is generally remembered for the concertos he wrote for various instruments, including the violin, oboe and bassoon. In fact, Vivaldi is among those figures who made the most significant contribution to the establishment of this genre (and particularly the reinforcement of the solo concerto idea). The composer's first concerto collection, *L'estro armonico* ("The Harmonic Inspiration"), published (in Amsterdam in 1711 by a leading publisher) after his trio and violin sonatas, was one of the most frequently circulated music publications of the first half of the 18th century. Like many other composers, the leading composer of the time Johann Sebastian Bach also found out this collection and arranged six of the concertos in it (including the one in A minor) for harpsichord and organ.

Unlike concerto grosso, the common concerto type of the period, the twelve concertos in *L'estro armonico* were composed for one, two and four solo violins, four in each group. The eighth concerto in the set, *Concerto in A minor* (RV. 522) is a three-movement work for two solo violins and orchestra (violins, violas, cellos and basso continuo) and bears all the characteristics of a typical Vivaldi concerto. In the opening movement *Allegro*, orchestral main theme is followed by the energetic passages of the solo violins. In *Larghetto*, the lyrical and melodic unfolding of the violins is surrounded by orchestral statements. In the fast closing *Allegro*, the swing between the orchestral main theme and bright passages of the solo violins continues until the end of the work with unwavering energy.

Concerto for Mandolin in C Major, RV 425

Do Majör Konçerto (RV 425), Vivaldi'nin kaleme aldığı yüzlerce konçerto arasında mandolin için bestelediği tek konçertodur. Solo mandolin, yaylılar ve continuo için bestelenen konçerto, Dört Mevsim ile aynı sene (1725) kaleme alınmıştır. Diğer konçertolarında olduğu gibi besteci burada da solo bölümü çalgının kendine has özelliklerini ön plana çıkaracak şekilde bestelemiştir. Yürük tempodaki birinci bölümde orkestranın tekrarlı notalardan oluşan mekanik ritornello'suna (yinelenen tema), mandolinin canlı melodik açılımları bir kontrast yaratır. Barok melankolisinin iyi örneklerinden minör moddaki yavaş ikinci bölümde, armonik bağlam orkestraya, melodik malzeme de yine mandoline aittir. Daha çok bir dans karakterinde ele alınan

üçüncü bölüm, konçertoyu birinci bölümün neşeli ruhunda sona erdirir.

The Concerto in C major (RV 425) is the only concerto Vivaldi wrote for the mandolin among his hundreds of concertos. The work composed for solo mandolin, strings and continuo was produced in the same year with the Four Seasons (1725). As he did in his other concertos, Vivaldi composed the solo part in a way that would bring the unique characteristics of the instrument to the forth. In the fast-paced first movement, orchestra's mechanical ritornello (repeated theme) consisting of repeated notes is contrasted with the lively melodic ascent of the mandolin. In the slow second movement in minor mode, which is a good example of the Baroque melancholy, the harmonic context belongs to the orchestra, while the melodic material is again attributed to the mandolin. The third movement, addressed mainly in the form of a dance, ends the concerto in the jovial spirit of the first movement.

Concerto for Mandolin in D Major RV 93 P.209

Esasında bir lavta konçertosu olan Re Majör Konçertonun mandolinle icra edilmesi alışılmadık değildir. Vivaldi'nin 1730'larda bestelediği konçertonun hızlı ve canlı birinci bölümünde yine orkestral ritornello ve mandolinin solistik pasajları arasındaki kontrast ön plandadır. Majör moddaki yavaş ikinci bölüm, RV 425'in yoğun melankolisine kıyasla daha iyimser bir ruh sergiler. Hızlı üçüncü bölümde orkestra ve solist orkestranın arasındaki kontrast tekrar ön plana çıkar.

It is not unusual for Concerto in D major, originally a concerto for the lute, to be performed on a mandolin. In the first fast and lively movement of the concerto Vivaldi composed in 1730s, the contrast between the orchestral ritornello and soloistic passages of the mandolin is again brought to the forth. The slow second movement in major mode exhibits a more optimistic mood, when compared to the intense melancholy of RV 425. The fast third movement once again gives prominence to the contrast between the orchestra and soloist orchestra.

Wolfgang Amadeus MOZART (1756-1791)

Symphony No. 34 in C Major, K. 338

18. yüzyıl Avrupa'sında müziği destekleyen iki başlıca kurum saray ve kilisedir. Başka bir deyişle, dönemin müzikal üretimi çoğunlukla ya kilisenin (örn. Bach) ya da sarayın (örn. Haydn) ihtiyaçları etrafında şekillenmiş, dönemin besteci ve icracıları geçimlerini bu kurumlar aracılığı ile sağlamıştır. “Dahi çocuk” olarak şöhret kazandığı çocukluk yıllarının hemen ardından Mozart da saray müzisyenliği için istihdam kollamış, erken yaşta doğduğu kent Salzburg’un saray orkestrasında konzertmeister olarak çalışmaya başlamıştır. Mozart’ın saray müzisyeni olarak görevi yalnızca müzik bestelemekten ibaret kalmamış, yer yer orkestrayı yönetip, yer yer içinde solist olarak yer almasını, ayrıca her gerektiğinde saray etkinliklerinde klavye çalmasını da gerektirmiştir.

Bestecinin Salzburg yılları (1773-81) derin bir mutsuzluk içinde geçmiştir. Zira Salzburg’un durgun ve muhafazakar müzik yaşamı olağanüstü yetenekli Mozart’ın kurduğu hayalle tam bir zıtlık içindedir. Bestecinin en büyük hayali operalar yazmak (Salzburg’un bir opera binası bile yoktur) ve entelektüel, sofistike dinleyiciler için senfoniler bestelemektir. Besteci bu hayalini gerçekleştirebilmek için 1781’de Salzburg’daki görevini bırakıp, Avrupa’nın önemli sanatsal merkezlerinden Viyana’ya yerleşmiştir.

1780’de bestelediği Do Majör Senfoni, bestecinin Salzburg’da kaleme aldığı son yapıtlardan biridir. Üç bölümden oluşan senfoni, dönemin Do Majör senfoni yazımının bir özelliği olan “festival” veya “trompet senfonileri”nin tipik törensel girişlerini içerir. Gerçek bir melodi ile ancak birinci bölümün ilerleyen dakikalarında karşılaşılır. Bölümün orta kısmında şaşırtıcı ve cüretkar armonik gelişimler dikkat çeker. Yavaş ikinci bölüm simetrik bir hassasiyet ile kaleme alınmıştır: açılış temasındaki çıkıcı melodik hat, inici ikinci bir melodik hat ile dengelenmiştir. Üçüncü bölüm erken klasik dönem senfonilerinde olduğu gibi bir final bölümdür. (Dönemin “modernist” trendlerinden biri üçüncü bölüm olarak Final yerine bir dans bölümü, yani Menuet bestelenmesidir. Bu da Salzburg’un modası geçmiş zevklerine işaret eder)

The two major institutions that supported music in the 18th century Europe were the court and the church. In

other words, the musical production of the period was shaped according to the needs of either the church (as in the example of Bach) or the court (as in the example of Haydn), and the composers and performers of the time earned their living through these institutions. Immediately after his childhood years when he rose to fame as a “child prodigy”, Mozart sought employment as a court musician and started working as konzertmeister in the court orchestra of his city of birth, Salzburg. In this post as a court musician, Mozart not only composed music, but was also required to occasionally conduct the orchestra, perform as soloist with it, and to play the keyboard whenever necessary in the court activities.

The composer spent his Salzburg years (1773-81) in deep misery, as the stagnant and conservative musical life of Salzburg was in stark contrast to the dreams that exceptionally talented Mozart cherished. The composer’s highest aspirations were writing operas (Salzburg did not even have an opera building) and compose symphonies for intellectual and sophisticated listeners. To make his dreams come true, Mozart left his post in Salzburg in 1781 and moved to Vienna, one of the major artistic centers of Europe.

Symphony in C major dated 1780 is among the last works Mozart composed in Salzburg. The three-movement symphony includes the typical ceremonial introductions of “festival” and “trumpet symphonies”, which were characteristic of the C major symphony writing in the period. A real melody is to be heard only in the later moments of the first movement. Surprising and bold harmonic developments figure in the middle of the movement. The slow second movement was written with a sensitivity towards symmetry: the ascending melodic line in the opening theme is balanced with a second, descending melodic line. The third movement is a finale as in the symphonies of the early classical period. (One of the “modernist” trends of the period is composing a dance, in other words a Minuet, instead of a finale in the third movement. This choice indicates Salzburg’s outdated tastes.)

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Nilüfer Sude Güçlü*

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev

Viyola | Viola

Cafer Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioglu
Uluğbek Rihsi
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Şalva Gagva
Obua | Oboe
Ogün Koyunoğlu *grup şefi | principal*
Viktoriya Tokdemir

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandoğan
Onur Üzülmez*

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Tuğçe Divrik*

Trompet | Trumpet

Onurcan Çağatay
Krasimir Konyarov

Vurmali Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program Next Program

5 Mart March 2022

Cumartesi Saturday, 20:00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

L'italiana in Algeri

Emil Tabakov şef conductor

Cem Çeliksirt gitar guitar

G. Rossini L'italiana in Algeri: Overture

M. Giuliani Guitar Concerto No.1, Op.30, A Major

L. van Beethoven Symphony No.2, Op.36